

Таблиця 3.

Розрахунок коефіцієнтів ефективності роботи кредитних спілок

Коефіцієнти	Кредитна спілка			Норматив
	“Освіта”	“Партнер”	“Разом до успіху”	
Коефіцієнт забезпеченості	0,4	1,1	0,1	0,1 – 0,5
Коефіцієнт незалежності	0,2	0,9	0,09	>= 0,4
Коефіцієнт залежності	0,05	1,8	5	
Ліквідність	0	0,03	0,2	0,1 – 0,5
Мультиплікатор капіталу	0,85	0,84	5,4	

1. Кредитна спілка “Освіта” згідно з вищенаведеними коефіцієнтами та показниками є неліквідною фінансовою установою, яка має малу частку власних коштів у вартості майна. Наведені коефіцієнти та показники мають менший рівень порівняно з аналогічними показниками попередніх років.

2. Кредитна спілка “Партнер” аналогічно з попередньо наведеною спілкою теж є мало ліквідною організацією. Проте, дана спілка достатньо забезпечена власними коштами на відміну від кредитної спілки “Освіта” та має достатньо високий рівень незалежності власних коштів. Порівнюючи, рівень наведених таблиці показників, можна побачити їх зменшення порівняно з попередніми роками.

3. Кредитна спілка “Разом до успіху” на відміну від двох попередніх спілок є середньоліквідною фінансовою організацією, тобто дана установа спроможна сплачувати у визначений термін свої зобов'язання. Однак, ця кредитна спілка має і проблеми:

низький рівень власних коштів у вартості майна та недостатній рівень забезпеченості власними коштами.

Висновки. Отже, діяльність кредитних спілок має відігравати вагомий роль у функціонуванні ринку фінансових послуг регіону. Вони, здійснюючи операції з інвестування і залучення коштів зменшують для учасників ринку витрати і відповідні ризики від проведення операцій з фінансовими активами.

Існують основні переваги та недоліки присутності кредитних спілок на фінансовому ринку регіону. Кредитні спілки перебувають на початковому етапі свого розвитку, тому населення поки що не довіряє кредитним спілкам.

Ефективність діяльності кредитних спілок як у Візницькій області, так і в Україні загалом, у 2014 році зменшилась, що пов'язано, головним чином, з фінансовою нестабільністю, яка охопила економіку України внаслідок політичної та соціальної нестабільності, яка настигла в кінці 2013 року і триває по сьогодні.

Література

1. Закон України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” від 15.01.2015 № 123-VIII (остання редакція від 01.01.2016);
2. Закон України «Про кредитні спілки» від 29.11.2015 № 835-VIII (остання редакція від 01.01.2016).
3. Офіційний сайт кредитної спілки “Освіта”. – Режим доступу: <http://ksosvita.naksu.org>
4. Офіційний сайт кредитної спілки “Партнер”. – Режим доступу: <http://partner.vaks.org.ua>
5. Офіційний сайт кредитної спілки “Разом до успіху”. – Режим доступу: <http://rdu.vaks.org.ua>

УДК 336.226.2

ПОДАТОК НА МАЙНО: СУЧАСНИЙ СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Яцишена Я. – ст. 3 курсу, гр. ЗОД

Науковий керівник – викладач економічних дисциплін Щегоцька Н.М.

Вінницький технічний коледж

Анотація. Важливою складовою податкової системи України є система майнового оподаткування, яка на даний час не відрізняється цілісністю та системністю. Для забезпечення фіскальної ефективності майнового оподаткування дедалі актуальнішим стає для України прозоре та доступне оподаткування нерухомості. В роботі розглянуті теоретичні та практичні аспекти оподаткування нерухомості в Україні в історичній ретроспективі та в контексті зарубіжного досвіду. Здійснена оцінка фіскальної ефективності податку на нерухоме майно в Вінниці. Розглянуті проблеми його впровадження, та окреслені можливі наслідки його застосування.

Ключові слова: податкова система, податок на майно, місцеві бюджети.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам майнового оподаткування в Україні та дослідженням світового досвіду приділена увага в працях таких вітчизняних вчених та фахівців, як: Воронова Л.К., Воротіна Н.В., Жданов О.О., Козирін О.М., Кучерявенко М.П., Ігнатко В., Пацурківський П.С., Попадюк Н., Тихонов Ю.О., Шкрабтак О. та ін.

Метою нашого дослідження є аналіз стану майнового оподаткування в Україні та, безпосередньо, в м. Вінниці на сучасному етапі,

визначення основних проблем та перешкод на шляху до його вдосконалення.

Відповідно до поставленої мети завданням роботи є: аналіз рішень місцевих бюджетів України та визначення основних змін в оподаткуванні майна в 2016 році та розгляд досвіду інших країн світу з питань оподаткування майна з метою окреслення напрямків реформування податкового законодавства з цього питання.

Виклад основного матеріалу Для багатьох країн оподаткування майна — це, передусім, спосіб боротьби з «гінзовими» доходами. Здавалося б, одне з найболючіших питань і для України. Оподаткування нежитлової нерухомості введено в Україні з 1 січня 2015 року, місцевим органам влади делеговані повноваження щодо встановлення ставки податку. Це зроблено для того, аби місцеві бюджети мали додаткове джерело наповнення, адже з нового року деякі податки переведені до розряду централізованих. Зокрема, з доходів місцевих бюджетів вийшов бюджетоформуючий податок на доходи фізичних осіб. Тепер одна його частина перераховуватиметься до Держаного, інша — до обласного чи районного бюджетів. Податок на нерухоме майно разом із сплатою за землю покликані забезпечити значні додаткові надходження до місцевих бюджетів.

Враховуючи, що: місту на фінансування передано дев'ять професійно-технічних закладів без передачі фінансового ресурсу (а це майже 105 млн. грн.); не вирішеним залишається питання надання пільг з послуг зв'язку та пільговий проїзд окремих категорій громадян (це більше 100 млн. грн.), прийнято рішення частково підвищити ставки податку на нерухоме майно в м. Вінниця. Тобто, на сьогодні максимальна ставка податку в місті 2% при граничній ставці 3% від МЗП.

Варто відзначити наявність різних підходів до встановлення ставок податку але відзначимо також, що м. Вінниця є одним із міст в котрих встановлено найвищу ставку на нерухоме майно в країні.

У переважній більшості обласних центрів розмір пільги встановлено на рівні, визначеному у пп.266.4.1 ПКУ. Однак, в окремих Положеннях, розмішених на офіційних сайтах місцевих рад (Дніпропетровськ, Запоріжжя, Кіровоград, Миколаїв, Одеса, Рівне, Чернігів), розмір пільги перевищує визначений у ПКУ рівень.

Загалом у Вінниці 108 667 квартир, з яких 75 626 мають площу до 60 м². Це означає, що 75% мешканців багатоквартирних будинків взагалі не підпадають під категорії громадян, на які розповсюджується цей податок. Схожа ситуація і з житловими будинками. З 22 465 індивідуальних житлових будинків, які розташовані на території міста, перевищення понад 120 м² мають лише 7 382 садиби. Відповідно, як і у випадку висотних будинків, лише третина власників приватних домоволодінь потрапляють під категорію платників податку на майно.

Власники квартир площею більше 300 квадратних метрів і будинків більше 500 квадратних метрів у 2016-му мають сплатити 25 тисяч за кожен об'єкт із такою площею.

Пільги із сплати податку на нерухомість для фізичних осіб не надаються на об'єкти оподаткування:

1. Що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, використовуються у підприємницькій діяльності);

2. Якщо площа такого об'єкта (об'єктів) буде більше, ніж п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, яку затвердять місцеві ради.

Ставки на комерційну нерухомість у Вінниці є диференційованими, і їх встановлено відповідно до розташування об'єктів підприємницької діяльності. У 2016 році вони становитимуть від 0,25 до 1,5 % від мінімальної заробітної плати (у цьому році — половину від ставок, встановлених на наступний рік).

Аналізуючи надходження до місцевих бюджетів за даними ОДПП відмітимо суттєве збільшення надходжень за останні 2 роки (таблиця 1).

Таблиця 1.

Аналіз надходжень з податку на майно за даними Вінницької ОДПП

Податки та збори	Вінницька ОДПП						
	Факт (скор.)	План	Факт	Відхилення від плану	% вик. плану	Відхилення від минулого року	Темп росту до факту минулого року, %
	січень - грудень 2014р.	січень - грудень 2015р.	січень - грудень 2015р.				
Податок на нерухоме майно (1801)	312,8	7 846,7	9 691,8	1 845,1	123,5	9 379,0	3098,6%

Отже, незважаючи на позитивну динаміку надходжень до місцевого бюджету, залишається ряд невирішених питань:

1. Пільгами користуються фізичні особи, що здають в оренду житло.

2. Залишилось багато неприватизованих об'єктів нерухомості.

3. Немає диференційованих розмірів для юридичних осіб, котрі займаються різними видами діяльності (виробництво та торгівля).

4. Неєфективне використання об'єктів комерційної нерухомості.

Аналізуючи сплату податків до місцевих бюджетів, ми звернули увагу на те, що з 2015 року

ВТК також сплачує податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та плату за землю. Виходячи з цього ми пропонуємо ряд змін, що дозволять зменшити податкове навантаження на доходи навчального закладу.

Таким чином, ми пропонуємо:

– розробити схему зонування по сплаті цього податку на майно за житлові об'єкти нерухомості, на зразок комерційної;

– передбачити особливо гнучку систему диференційованих розмірів з огляду на великі виробничі площі;

– ефективно використовувати комунальну нерухомість, а в особливо земельні ділянки та приміщення коледжу.

Література

1. Вісник податкової служби України. Офіційне видання державної податкової адміністрації України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua>
2. Державна податкова адміністрація України. Офіційний сайт. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.sta.gov.ua>
3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. N 2755-VI зі змінами та доповненнями – Режим доступу : www.sfs.gov.ua/nk.
4. Офіційні сайти місцевих рад України

УДК 336.5: 336. 142

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИДАТКІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ

Ксенченко Л.Ю. - ст. 3 курсу, гр. Фвн-31

Науковий керівник – к. е. н., доцент Погрішук Г.Б.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Бюджет як інструмент регулювання соціально економічних процесів через функцію управління його видатковою частиною впливає на кількісні та якісні показники суспільного життя. Структура видатків за своїм змістом і економічною суттю повинна повністю відповідати стану розвитку соціально економічних відносин країни і бути спрямованою на перспективу. Якщо ця умова не задовольняється, економіка країни, її соціальний розвиток приречені на виживання.

У Бюджетному кодексі України дано визначення поняття видатків бюджету. Це кошти, направлені на здійснення програм і заходів, передбачених відповідним бюджетом, за винятком коштів на погашення основної частини боргу та повернення сум, надміру переплачених до бюджету. Витрати бюджету – це видатки бюджету і кошти на погашення основної суми боргу, розміщення бюджетних коштів на депозитах, придбання цінних паперів.

З державного бюджету здійснюються видатки на державне управління – законодавчу, виконавчу, судову владу, міжнародну діяльність, фундаментальні та прикладні дослідження, національну оборону, правоохоронну діяльність і безпеку держави, державні інвестиційні проекти, програми тощо. Видатки на освіту, охорону здоров'я, соціальний захист, культуру та мистецтво, житлово комунальне господарство розмежовуються між державним і місцевими бюджетами.

На нашу думку, ефективність як економічну категорію слід розглядати і відповідно досліджувати: окремо в розрізі кожного економічного напрямку і комплексно – оцінюючи вплив результатів чи всіх здобутих ефектів на соціально-економічний розвиток і поліпшення умов життя населення. У системному, або комплексному, розумінні цей термін включає в себе ті досягнення, що є в економіці, соціальній сфері, політиці тощо. При оцінках загальної ефективності державного сектору економіки мова завжди повинна

йти про соціально економічну ефективність, яка формується як вартісна оцінка соціальних ефектів та економічної ефективності в цілому, а також у розрізі бюджетної та фінансової складових [1].

У питаннях використання бюджетних коштів термін “ефективність” має ключове значення, оскільки дає можливість оцінити комплекс застосованих або проведених суспільно необхідних робіт, наданих послуг, закуплених товарів. Ефективність в її загальному соціально економічному розумінні дозволяє вартісно оцінити досягнуті результати і ефект. Отже, економічна ефективність – це передусім отримання максимуму можливих благ від витрачених ресурсів.

Неефективність видатків є однією з причин додаткового навантаження на державний бюджет та зростання внутрішніх і зовнішніх боргових зобов'язань країни. Теоретично кожне суспільство прагне використовувати свої ресурси максимально ефективно, проте на практиці досягти цього досить складно. Сучасні реалії соціально економічного розвитку держави вимагають від кожного учасника бюджетного процесу усвідомлення важливості зосередження його інтелектуальних зусиль та обмежених бюджетних ресурсів на підвищенні рівня продуктивності використання бюджетних коштів на пріоритетних напрямках розвитку країни, регіону, галузі. За висловлюванням Г. Саймона, у широкому розумінні “діяти ефективно” – означає використовувати найкоротший спосіб і “найдешевші” засоби для досягнення бажаних цілей [2].

Поряд із дослідженням термінологічного апарату, важливим моментом вивчення ефективності видатків бюджету є розкриття критеріїв її оцінювання. Зауважимо, що критерії оцінки ефективності бюджетних видатків дають відповідь на запитання про те, в якому напрямку необхідно рухатися розпоряднику коштів для